

pörrutas, ja meid omma uhkest eunese öigusest välja liisus."

Üks leige hirmsam Piibloppi täist olli: keif Piiblid Lutteruse ussoliste läest ärrarisuda. Ja sedda tehti fa, füi kawvalusega, füi väggise. Kõrko forjatud Piiblid said siis turrul kattolitide sureks naeruks ärrapölsitud.

Ühhel öhtul tuli minno poeg fojo ja wöttis omma mantli alt ühhhe suure kunstlitult höbbedega ehhitud ramato välja.

"Siin, ormas emma," ütles temma, "on ramat mis ketserid pühaks kirjaks nimmetavad. Agga panne kindad lätte, enne kui sa temmasse pudud ja loe üks toassin piibha Maarja palwid, et wahhest furri sinnust woimust ei sa. Minna ei woinud tedda mitte ärrapölsatada temma on vägga kenaste kirjutud ja malitud ja falliste höbbedaga ehhitud. Meie olleme sedda tänna mäepealiko von Grenbergi käest wötnud, kes abbifasa ja lastega wangipandi. Se peab temma fuggumössä pärrandus ollema ja olla ühhhe Brandenburgi kuriiristi prauast, kes sedda selle wanna peafetseri Lutterusele finfinud, nende lätte tulnud. Oh mis illusaste se uhke mäe pealik ja temma ommased pallunda oksasid, kui ma nende ramatud leidsin, pölvili maas wimaks nad nutsid ja wärriksid, õige kui faoks iggwene ello selle ramatoga ärra. Vapsedki liisendasid, agga minna ei karda neid. Siisli, ärrapölsatada ei woinud minna tedda

mitte, wötta sinna höbbe küllest ärra ja wiska siis tullesse."

Sedda tahtsin minna fa tehha. Sest isse katolis, arwasin minna Piibli sardetavats asjats, ühhhe forra agga tahtsin sisjewadata. Jummasa ärraarwamata juur hallastus tahtis piimedaid sangefaelssid patusid meleparrandamisele sata. Qui ma ramato lahti teggin, langesid mo silmad Apostlite tegude ramato 9, 4 nende Issanda sannade peale: „Saul, Saul miks ja mind taggaliusad? Minna ollen Issand fedda ja taggaliusad. Se tulles sulle roslefs astla vasto taffa üllesküla!" — Ni kui wiumje kohtopäwa heäl ollid need sannad mo melest.

Kaua piddasid ma ramato ommas läes ja issa tömmati minno silmad jälle nende sannade peale, kunn wimaks ma kui ommaist süddamest Sauluse sannadega hüüdsin: „Issand mis sa tahhad, et ma pean tegema?" Ja minno melest olli, kui hüüks heäl waljuste minno vasto: Tause ülles, minne sinna, seal peab sulle voldama, mis sa pead tegema!"

Minna jäin füi omma sambri agga rahho ei tulnud mulle ei sel ösel, egga üllepea enne mitte, kui minna Issandat otsisin ja leidsin, ja ennast temma ommaks andsin.

Kartus ja halle meel ei lassnud sel ösel und minno silmi tulla, ja kui ma wimaks uinufin, waewasid mind häddvalised unnenäod. Ma näggin